

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXXIV. Sanctissimum hoc Sacramentum optimum esse
remedium in omnibus malis & miserijs nostris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIUM XXXIV.

*Sanctissimum hoc Sacramentum
optimum esse remedium in
omnibus malis & mise-
rijs nostris.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

I. **C**ONTEMPLARE fidelis Christi-
ane, hominis conditionē, & inveni-
es verissimum esse, quod S. Iob ait: *Brevi
uero tempore, repletur multis miserijs, & nunquam
in eodem statu permanet.* Quare nili iuueni,
semper de malo in peius ruit; quia degit in
exilio, & tribus potentissimis hostibus cir-
cumdatus est.

2. **C**ONSIDERA mala animæ, cu-
iusmodi sunt inordinatæ passiones, quæ
ita eam oppugnant, ut nullam ei quietem
permittant. Adde, quod à seipsa eas super-
rare non valeat, propter potentiarum
imbecillitatem & mentis ignorantiam.

3. **E**XPENDE tecum miseras corpo-
ris, ut sunt sensuum ad malum propensio,
continuae infirmitates, esse calori & frigi-
gori obnoxium, necessitas bibendi, man-
ducandi,

ducandi, & dormiendi, quæ omnia tanto amplius hominem affligunt, quanto minus eis prouidere potest.

4. CONSIDERA cælestem nostrum medicum IESUM Christum, salutari sanctissimi huius Sacramenti medicina omnibus his malis prouidisse: quia homo per gratiam & alia dona cælestia, quæ sacramentum hoc impertit, spiritualis redditus, non difficulter, virtute sola roboratus, omnia hæc mala vincit.

5. REVOLVE tecum, Sacrosanctæ Eucharistiæ remedium, non modò mala præsentia tollere, sed etiam futuris prodesse: quia sic roborat animam & potentias illius confirmat, vt facili negotio cunctis hostibus resistent.

COLLOQVIVM.

NE mireris Anima mea, quod *magnus de celo venit medicus, quia magnus in terra iacebat egrotus*, Ne mireris adhæc, quod tam insignem & efficacem medicinam, nempe sanctissimum Altaris Sacramentum ordinauerit, quia tanta & tam graua erant mala nostra, vt tali medela opus haberent. O nos pauperes & infelices, nisi DEI filius opem nobis tulisset. O Adame, graua fuerunt vulnera, quæ

quæ accepimus, quando in Paradiso à serpente superatus fuisti, cuius venenum, quod fuit peccatum, ita corripit & infect animæ nostræ potentias, vt cælesti medico & diuina medicina pro toxico hoc tollendo, nobis opus fuerit. Domine confiteor me esse quandam miseriarum abyssum: quocunque enim me verto, miseras inuenio: si natiuitatem meam considero, peccati originalis labe contraminatum me esse reperio. Si vitæ meæ progressum inspecio, tot laqueos & pericula cerno, vt cum Apostolo exclamare cogar. *Infelix ego homo, qui me liberabit de corpore mortis huius: miserum me, quia video aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuam me in lege peccati.* Quis me tot offendiculis & præcipitijs eripiet? Si denique ad finem meum oculos conuerto, nihil nisi miseras inuenio: quia qualis mihi fors post hanc vitam obuentura sit ignorans, de salute mea dubius sum: hæc autem anxietas, quid est aliud quam miseria? Misericordissime Domine, vides iam me esse miseriarum abyssum. Pie DEVS nostri, quod *abyssus abyssum inuocat.*

Te igitur abyssum potentia, te abyssum sapientia, te abyssum bonitatis inuoco, tu solus mihi optulari potes: tua gratia mihi necessaria.

necessaria est. Dic mihi, o Vas electionis, in quo spem tuam collocatam habebas, qui te posset liberare de corpore mortis huius? Respondebis, gratia Dei per IESVM Christum. Domine, nihil aliud quero, aliam nolo medicinam pro malorum meorum curatione, quam sacrosanctam Eucharistiam, id est bonam gratiam: hæc sit mihi propitia, & saluus ero: hac impleatur cor meum, & miseriæ veteris Adami evanescent. Anima mea si falli non vis, noli aliud cogitare. Diuitiæ quia spinæ sunt, aculeis suis te pungere possunt, non remedium dare. A mundo nihil expectare potes, quam occupationes & distractiones. Vita hæc torralis & fastidijs abundat, ut merito appelletur miseria. Ipsa autem si miseria est, quomodo aliorum miserijs auxiliabitur? Eia Anima mea, manifestamus miserijs nostras IESV Christo, veluti pauperes, qui ut alios ad commiserationem permoueant, vulnera sua detegunt & ostendunt: quia ille nobis opem feret.

ORATIO.

Plissime Domine IESV Christe, qui vulnera mea a probè cognoscis, te oro, & obtestor, dignare illa inungere gratia tua, ut
sanatus;

sanatus, sine periculo viam mandatorū tuorū perambulare, & ad felicem eius terminum pervenire valeam. Amen.

MIRACVLA.

S. Gregor. *lib. 3 Dialog. cap. 3.* refert. S. Agapito S. Romanæ Ecclesiæ Pontifici, dum ad Iustinianum Imperatorem proficisceretur, in Græciæ partibus, oblatum fuisse curandum, mutum & claudum, qui neque vlla verba edere, neque de terra vnquam surgere valebat. Cumque hunc propinquius illius flentes obtulissent, vir Domini sollicitè requisivit, an curationis illius habere fidem. Cui cum in virtute DEI, ex auctoritate Petri, fixam salutis illius spem habere se dicerent; protinus venerandus vir orationi incubuit, & Missarum solennia exorsus, sacrificium in conspectu DEI omnipotentis immolavit. Quo peracto ab altari exiens, claudi manum tenuit, atque assistente & aspiciente populo, eum motu à terra proprijs gressibus erexit. Cumque ei Dominicum corpus in os mitteret, illa diu muta ad loquendum lingua soluta est. Mirati omnes, flere præ gaudio ceperunt, eorumque mentes ilico metus & reuerentia inuasit: cum videlicet cernerent, quid

Agapitus

Agapitus in virtute Domini ex adiutorio
Petrī facere potuisset.

Mediolani mulier quædam, cuius in pe-
dore impurus dæmon annis pluribus sedē
fixerat, eamque ita suffocauerat vt aurium
& oculorum ac linguæ officio priuata,
frendens dentibus, monstrum verius quam
fœminam referret, ad S. Bernardum addu-
cta fuit. At vir sanctus, vt eam adspexit, cō-
uersus ad populum cuius innumera aderat
multitudo, vt votis precibusque attentius
incumberent iussit, ipse verò ad immolati-
onem hostiæ salutaris accessit. Cum ad o-
rationem Dominicam ventum esset, ipse
sacrum Christi corpus patenæ impositum
mulieris capiti superponens ait: Adest ini-
que spiritus, Iudex tuus, adest summa pote-
tas, iam resiste si potes. In huius Maiestatis
terribili potestate tibi spiritus maligne
præcipio, vt ab hac ancilla eius egrediens,
deinceps eam contingere non præsumas.
O rem stupendam, confestim Dæmon
fœminam reliquit, & viuifica mysteria
quantæ sint virtutis, fuga ostendere coactus
fuit. Hæc in vita S. Bernard, *lib. 2. cap. 3.*

DOCY-

DOCUMENTVM.

Flli, quandoquidem tam multa praesentis vitae & arumnosi huius exilij miseria sunt, da operam vt protectorem aliquem ab hisce miserijs omnino liberum, ad quem confugere possis, nanciscaris: nemo autem melior, quam sanctissimum hoc Sacramentum, ad quod si magna cum fiducia & pijs precibus confugeris, illius opem ac virtutem senties.

Orabis pro claudis, paralyticis, alijsque incurabilibus morbis laborantibus, vt DEVS illis robur & patientiam largiatur.

EXERCITIVM XXXV.

In illa verba. Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum.

PVNCTA MEDITATIONIS.

i. **C**ONTEMPLARE pie Christiane, Angelorum panem esse DEVM, cuius visione ac fruitione Angeli beatificantur: appellatur autem panis, quia quem admodum noster panis vitam conseruat corpori